extras din dicţionar toate cuvintele a căror etimologie a fost explicată prin limba sîrbocroată [1], precum şi pe acelea la care limba sîrbocroată este citată numai pentru comparaţie sau alături de alte limbi.

Confruntarea cifrelor stabilite de noi cu cele stabilite de prof. Dimitrie Macrea *(op. cit.)* arată unele mici diferenţe. Astfel, noi, de exemplu, am găsit 229 de cuvinte cu indicaţia — „sb" şi „comp. sb". Prof. D. Macrea a găsit mai puţine (203). Invers, prof. D. Macrea a găsit mai multe cuvinte cu indicaţiile „bg. sb", „comp. bg. sb." etc. (212), iar noi mai puţine (207). Pentru a evita orice îndoială în legătură cu ce anume am cuprins în cifrele pe care le dăm mai departe şi pentru a oferi cititorului o privire de ansamblu asupra întregului fond lexical explicat de DLRM prin (sau şi prin) limba sîrbocroată, dăm în subsol toate cuvintele avute în vedere de noi la numărătoare. Situaţia găsită de noi se prezintă în felul următor: 166 de cuvinte sînt date ca sîrbisme sigure [2], 63 au indicaţia *comp.*, [3] 6-indicaţia sb. (< tc.) [4]; 2 — indicaţia comp. tc., sb [5]; 2 — indicaţia tc. (sb.) [6]; 1 — indicaţia comp. tc. (sb.) [7]; 1 — indicaţia sb. (tc.) [8]; 2 — indicaţia slav (vsl.; bg. sb.) [9]; 2 — indicaţia comp. alb., sb.[10] 6 — indicaţia sb., ucr[11]; 2 — indicaţia comp. sb., ucr.[12]; 1 — indicaţia comp. sb., ucr[13]; 1 — indicaţia ucr. sb. [14]; 4 — indicaţia sb. magh.[15] 5 — indicaţia magh. (sb.) [16]; 1 — indicaţia magh. (sb. < tc.) [17]; 1 — indicaţia mag., sb. [18] 1 — indicaţia magh. (< sb.) [19]; 1—indicaţia sb. (magh.) [20]; 1 — indicaţia sb. (fr.) [21]; 1 — indicaţia comp. bg., magh. [22]; 3 — indicaţia sb. (< ngr.) [23]; 1 — indicaţia ngr. (sb.) [24]; 1 — indicaţia comp. gr., sb [25]; 1 — indicaţia bg., ucr., sb. [26]; 1 — indicaţia comp. bg., sb. ucr. [27]; 1 — indicaţia bg., sb., rus. [28]; 1 — indicaţia bg., sb., pol

---

[1] La noi s-a încetăţenit termenul de limba sîrbă pentru denumirea limbii pe care o vorbesc sîrbii şi croaţii, deşi denumirea oficială a acestei limbi este *sîrbocroata* sau *croatosîrba*. (Vezi *Pravopis srpskohrvatskog jezika*, Belgrad 1960) şi, prin urmare, abreviaţia ar trebuie să sugereze întregul cuvînt, nu numai un component al lui. De aceea noi vom prescurta scr. (sîrbocroat, — ă) nu sb. cum se face în DLRM.

[2] *bâbăluc, a bălăcări, beuţă, blagă, broajbă, brudină, bruş, budac, bulvan, calapăr, carabă, căiţă, ceapţă, cegă, a chiti* (a împodobi), *cin* (luntre), *ciocan* (ştiulete de porumb, cocean), *ciup, circă, circel, cîrd, cleanţ, cloţan, colnă, colniţă* (şură, şopron), *columbacă, cominâ, costraş, cotăriţă, a cotili, cotcă, cujbă, dafic, dafin, daică, a ddinui, deşcă, a devăni, dolină, doniţă, a dospi, drug, drugă, duhan, gîrlici, gubav, hududoi, ierugă, a iezi, jder, jujeu, a juli, lipan* (peşte), *lipii, loitră, megieş, mescerniţă, mierţă, mită, mîndălac, motcă, mucenic, mucenniţă, naică, a năbuşi, a năsădi, năstaşnic, no, obod, obsigă, odolean* (numele mai multor plante), *odor* (obiect preţios), *odrasla, ogar, a ogoi, ometiţă, opreg, oraniţă, otcos, otic, pahar, paivan, pălugă, păstrugă, a picni, pilar, pitac* (decret, ordonanţă), *pîrpără, pîrtie, plastă, platcă,* (în expr. „a intra în platcă"), *pleaşcă, a pleoşti, plescaviţă, pleter, ploştină, plutniţă, podină, pofil, a* (se) *pogodi, poneavă, a popri, porţie* (impozit), *posadă, postavă, povodnic, a se prăbuşi, presen, pretcă, priboi, priod, pripon, procoviţă, protăc, pup* (mugur), *raz, răcilă, a răzbici* (a găuri), *a răzvedi, a roi, roiniţă* (stup mic), *rudă* (prăjină), *sagnă, scai, scobai, scoc, seci, sigă, sîrb, slăvină, slog, sloven, snagă, spahie, sporiş, stative, stelniţă, strujniţă, sud* (judecată), *şatră, şineag, şiţă slăbănăn, şoacăţ, ştim, şumar, a suşcăi, temnic, tîrboc, a tîrnosi, tur* (la pantaloni), *turiţă, uică, uină, vălug, vîrlav, vîrstă,* (dungă), *vîrşă, vlaşiţă, vraniţă, a zăgrăi* (scr. numai prefirul *za-*), *zănat, zăpuc, a zăuita* (*ză-* < scr. *za-*), *zbeng, a zogoni, a zvidui.*

[3] *altiţă, arnici, beregată, bleg, boabă, a boncăni, bunceag, bură, cioacă, a ciuli, circăli, clocotici, cloţă, colilie, cramă, hăis, a hătcăi, jig, mangură, a mătrăşi, mintie, mizgă, năbădăi, obricariţă, olog, otaşniţă, păclie, pîrşcău, a pluti, poniv, a păstrăvăli, prepelicar, privilă, prostovol, răstav* (fîşie de pămînt) *rubedenie, ruin, sapă* (crupă), *siminoc, slon, sluger, smoc, smotoci, stri, suhat, şişcav, sişcă* (vrăjitoare), *taică, tir* (în expr. „ce mi-e tir, ce mi-e tir" etc.), *tîrlă, trîndav, tru, piţă, tulei, ţarină* (ogor), *a* (se) *ţicni, ţuică, ţuţul, vetrice* (plantă), *vlăjgan, zăgaz, zbîrciog, a zguli, zoană.*

[4] *aliman, baş, cogeamite, haiduc, pui, zăitin.*

[5] *basamac, turlac.*

[6] *avan, ortac.*

[7] *furdă.*

[8] *samsar.*

[9] *vidră, vifor.*

[10] *balaur, baligă.*

[11] *briptă, chită, laz, pernă, poponeţ, şaran.*

[12] *hraconit, scrijea.*

[13] *năvîrlii.*

[14] *şovar.*

[15] *cocie, poting, şic* [1] (podoabă la haine femeieşti), *subă.*

[16] *larmă, marfă, mohor, paloş, pecie.*

[17] *năslad.*

[18] *toc* [3] (cutie de lemn, unealtă de scris).

[19] *mangaliţă.*

[20] *chinez* [3] (primar).

[21] *guză.*

[22] *cuţu.*

[23] *a părăsi, pitac, tipic.*

[24] *pospai.*

[25] *velinţă.*

[26] *cocoş.*

[27] *cucuruz.*

[28] *rasol.*